Людмила Дзьома
Європейський університет,
Уманська філія

ЗАГАЛЬНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ В УМОВАХ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ

В умовах ровитку негативних чинників зовнішнього фінансового середовища і внутрішніх умов здійснення фінансової діяльності збільшується вірогідність виникнення кризи діяльності підприємства, яка може набувати різні форми. Однією з таких форм є фінансова криза підприємства, що несе найбільші загрози його функціонуванню і розвитку.

Фінансова криза підприємства є об'єктивним економічним процесом. Кризи неминучі в діяльності будь-якого підприємства.

Основною формою прояву фінансової кризи виступає істотне порушення фінансової рівноваги підприємства. Це характеризується зниженням фінансового потенціалу: втратою платоспроможності, зниженням фінансової стійкості і рядом інших параметрів, що забезпечують фінансову безпеку підприємства в процесі його розвитку. З урахуванням цієї характеристики фінансової кризи підприємства, головним об'єктом зусиль антикризового фінансового управління виступає стабілізація фінансової рівноваги та відновлення фінансового потенціалу [1; с. 15].

Фінансова криза відображає характер фінансових суперечностей підприємства. З позицій забезпечення умов розвитку підприємства, головною формою фінансових суперечностей виступає суперечність між фактичним станом його фінансового потенціалу і необхідним об'ємом фінансових потреб. Ця суперечність відображає ситуацію, коли фінансовий потенціал вже вичерпаний і не дозволяє в необхідному об'ємі забезпечувати не тільки розвиток, але і функціонування підприємства.

Фінансова криза може виникати впродовж всіх стадій життєвого циклу підприємства. Виявляючись на будь-якій із стадій, вона гальмує його розвиток, значно зменшує економічний потенціал Слід підкреслити, що прояв кризи на кожній із стадій

життєвого циклу підприємства має свої нюанси, які необхідно враховувати в процесі антикризового фінансового управління.

Фінансова криза підприємства носить циклічний характер. Циклічність є загальною формою економічної динаміки, що відображає її нерівномірність, зміну еволюційних і революційних форм економічного прогресу, коливання ділової активності і ринкової кон'юнктури, чергування переважно екстенсивного і інтенсивного економічного зростання. Разом з тим, циклічність формування кризи на рівні підприємств не завжди співпадає з фазою загальноекономічного циклу [3; с. 253].

Криза підприємства генерується як зовнішніми, так і внутрішніми чинниками. Особливістю фінансової кризи підприємств є його висока залежність від зовнішніх чинників - рівня регулювання фінансової діяльності підприємства, кон'юнктури фінансового ринку, ступеня розвитку його інфраструктури і т.п. Разом з тим, ця криза досить часто виникає і під впливом негативних внутрішніх чинників. Частина їх цих внутрішніх чинників може носити суб'єктивний характер.

Фінансова криза несе найбільш небезпечні потенційні загрози функціонуванню підприємства. Вона приводить до достатньо відчутного потрясіння всієї його господарської діяльності і загрожує його економічній безпеці. Разом з тим, слід зазначити, що фінансова криза несе не тільки руйнування. При правильно прийнятих рішеннях керівництва в складний період, вона має прогресивний характер з позицій оновлення окремих елементів фінансової системи підприємства і подальшої інтенсифікації його фінансової діяльності [2;с.23].

Список використаних джерел

1. Плисак В.Й. Управління ризиком фінансової стійкості підприємства // Фінанси України - №1, 2001 р.
2. Довбня С.Б Модель комплексної оптимізації фінансування підприємства. Фінанси підприємств. – 2006,№5.
3. Костирко Л.А. Формування механізму фінансової стратегії сталого розвитку підприємства – Донецьк : ІЕП НАН України. – 2004.